

Bezuiniging versterkt benarde positie jeugd

Als oud-jeugdzorgwerker volg ik met geknepen tenen de overheveling van de jeugdzorg naar gemeenten. Niet dat het in mijn tijd enkel rozengeur was, maar dit overlaten aan mensen die geen idee hebben, dat spant de kroon.

Met stijgende verwondering volg ik ook de stappen van wethouder Renate Richters. Als gemeenteraadslid zich heel sociaal profilerend. Haar collega Leny Scholten tuigde WijEindhoven

op, Richters nam het over.

In de zorg voor ouderen, chronisch zieken en gehandicapten loop ik zelf tegen een systeem aan dat mensen die zichzelf zouden kunnen redden ook hulp krijgen. Terwijl bescheiden (goedkopere) verzoeken verzanden in een star servicebureau. Een afdeling ambtenaren die, samen met alle kosten van rechtszaken, een onbeleefd deel van het zorggeld opslokt. Met verbazing zag ik het gedrag van Richters zich bijna haaks

ontwikkelen op hetgeen ze in het verleden liet horen. En dan nu die bezuiniging op jongerenwerkers in een aantal wijken. Na nota bene zelf mee in Den Haag aan de bel getrokken te hebben over de benarde positie van onze jeugd in deze coronatijd.

Hoe kort geleden is het nog maar dat Van Gijzel in gesprek ging met jongeren in Blixembosch wegens problemen? Vaartbroek is lang een probleemwijk geweest en gaan we nu nieuwe

‘Vaartbroeken’ kweken? Kan altijd bijgestuurd ja, maar tegen die tijd hebben een heel aantal jongeren zich op andere wijze ontwikkeld en dat zal tot verdriet van hun ouders en omgeving niet altijd omkeerbaar zijn. Deze wethouder toont twee gezichten. Is ze iemand anders dan ze laat zien? Of laat ze zich teveel door anderen sturen, omdat ze de eigen rug juist niet zo recht kan houden?

Marianne van Gestel, Eindhoven